

insuși... Dar se pare că venise timpul să mă despart și de catedră. Răspund însă cu bucurie la orice solicitare, sint invitată la deschiderea anului universitar, urmăresc examenele și producțiile de la Casandra...

— *Acum jucați din nou, ați intrat în a doua stagiune cu piesa Amintiri de Arbuzov, un spectacol în regia lui Ion Caramitru.*

— La propunerea fostului meu ucenic și asistent, cu un deosebit simț pedagogic, am primit să revin pe scenă, pentru un rol mic, care însă are momentul său de farmec în economia reprezentației. Am avut ocazia să constat, și am fost plăcut impresionată, că publicul nu te uită nici după absențe îndelungate... Existența mea a fost extrem

de bogată, favorizată poate și de faptul că am trăit la un prag de istorie. Am muncit mult, am avut bucurii mari, am călătorit, am avut o căsnicie scurtă (doar 17 ani), dar minunată. Am mulți prieteni, nu numai din lumea teatrului, și nu mă satur să iau parte la ceea ce este viu și frumos în viață...

În pauzele convorbirii, am început să ne uităm la fotografii, încercînd să alegem cîteva care să ilustreze această confesiune. Dintr-un mic *secrétair*e s-au revărsat teancuri de plicuri și albume. Fiecare imagine cu istoria ei... Am aflat multe amănunte despre viața și creația actriței care, în septembrie viitor, va împlini 50 de ani de teatru...

**Interviu realizat de
Irina COROIU**

În librărie, o capodoperă a lui Mihail Sadoveanu — *Soarele în baltă sau aventurile șahului*. ● Vorbind despre recenta sa carte, *Gorila*, Liviu Reboreanu anunță viitorul roman, *Mojarul dragostei*. Este scrierea pe care o vom citi sub titlul definitiv *Jar*! ● Al. Kirîțescu, după succesul comediei *Gaițele* (în prima versiune, *Cuib de viespi*, cu cîțiva ani în urmă, pe scena soților Bulandra, piesa „căzuse”), încredințează primei scene comedia *Lăcustele*. Dar... ● De la Paris, societara „Comediei...”, Maria Ventura, sosește cu ultima dramă scrisă de Bernstein. La teatrul ei (din Majestic), *Fericirea* va cuprinde un ansamblu numărînd pe Vraca, V. Valentineanu, V. Ronea, Silvia Dumitrescu, Marietta Deculescu. ● Al. Robot în dialog cu fericitul dramaturg G. Ciprian (nenea Gogu numără încă, satisfăcut, „drepturile” aduse de nărăvașa sa *Mirțoa-gă*). Replicile nici nu pot fi altfel decît burlești: „— Ce te încălzește mai mult, focul rampei sau al căminului? — Întrebarea mă face să zîmbesc. Adi-

că dumneata îți inchipui că între biletele de bancă de la recuzită și cele de la Banca Națională o să le prefer pe primele?” ● Alecu Mavrodi, directorul Teatrului Național, este numit subsecretar de stat; Ion Marin Sadoveanu gîrează direcția doar... o zi, Paul Prodan sosind trium-

*„Rampă”,
acum
50 de ani,
noiembrie
1933*

fător cu rîvnitul decret de numire. Curat lovitură de teatru! ● I. Peltz a terminat excepționalul său roman *Calea Văcărești*. Declară cu emoție: „Nici un rînd, nici o silabă nu aparține abstractului. Totul e trăit și totul e scris cu cerneala singelui meu”. ● La Mogoșoaia, Valentin Bibescu, dramaturg fără noroc (iată că nici prinții

nu au totdeauna noroc în teatru!), invită presa la un supeu urmat, firește, de lectură. Vor fi auzit „specialiștii”, încurcați la bufel, replicile stufosului text? ● La cinema „Rio”, între două proiecții ale filmului *Numai o dată în viață*, putem vedea trupa „Cărăbușului”. Ce l-o fi îndemnat pe Tănase să mai joace, ca altădată, „în pauza filmului”? ● Marele scriitor Ivan Bunin primește premiul Nobel pentru literatură pe anul 1933. ● Orchestra de cameră condusă de George Enescu concertează la Ate-neul Român. Această formație camerală a intrat în istoria muzicii la noi. ● „Rampa” anunță grațios: „După premieră și în fiecare seară după spectacol, lumea elegantă își dă întâlnire la restaurantul Cîna”. Dar — întrebăm noi — „pîrlîții” de la galerie și din stalurile II și III, adevărații împătimiți de teatru, unde își dau întâlnire? Maestre Ion Vasilescu, cînd le compuneți slagărul lor, „într-o circiumioară la Șosea”? ●

I. N.